

Gaza og Ukraine: Vi må blive bedre for at overleve

af Dennis Speed (EIRNS) – 25. september 2024

Tirsdag den 24. september blev der fremsat usædvanligt vigtige erklæringer og taler ved åbningen af den 79. session af FN's Generalforsamlings debat. (Det omfattede ikke præsident Bidens pinlige bemærkninger). Selv om truslen om atomkrig tydeligt var til stede under FN-drøftelserne, krævede det en strategisk omvæltning af »krigens mestre« for at italesætte denne virkelige trussel og få det moralske overtag, før det »kollektive Zelenskyj/kollektive Biden«-show kunne få fodfæste.

På den første dag, hvor stats- og regeringscheferne talte til FN, blev »NATO-fortællingen« forstyrret og udmanøvreret. I bemærkningerne fra Brasiliens præsident Lula, Tyrkiets præsident Erdogan, Sydafrikas præsident Ramaphosa og Jordans kong Abdullah II blev NATO's »israelske« befolkningskrig mod det palæstinensiske folk klart identificeret som den egentlige, centrale uretfærdighed, som verdens opmærksomhed skal koncentreres om, og som straks må løses – ikke NATO/Ukraines »moralske korstog mod Rusland«.

Integriteten blev i dette øjeblik udvist af flere af de nationale ledere. Tyrkiet, et NATO-medlem, vidste, at det kritiserede NATO's støtte til masse mordet i Gaza, da Erdogan sagde: »Og de, der ubetinget støtter Israel! Hvor længe vil I fortsætte med at bære skammen over at se på denne massakre, over at være dens medskyldige?« Dette viste, at der kan trækkes en linje, som viser den klare forskel mellem det Globale Flertals moralske såvel som strategiske prioriteter og NATO-verdenens.

Det »moralske korstog i Ukraine« er naturligvis det ønskede

NATO-fokus for »public relations«. Hensigten er at bruge Zelenskyjs kommende tale om »sejrsplanen« som udløsende faktor for USA's »endelige beslutning« om at godkende udstationeringen af langtrækkende missiler i Ukraine, som skal bruges til at angribe dybt ind i Rusland. Det er netop det, som Biden-administrationen sagde var forbudt i 2022, fordi det ville »føre til en atomkrig med Rusland«. Rusland har faktisk gjort det klart, hvad dets svar vil være, hvis og når en sådan beslutning træffes. Fornuftige mennesker i Tyskland ønsker ikke at være en del af »NATO's sejrplan«, som det fremgik af det nylige delstatsvalg i Brandenburg.

Absurd nok har en sådan opstilling af missiler heller ingen chance for at føre til en sejr for Ukraine, som ikke har soldaterne; landets befolkning er gået fra 52 millioner mennesker i 1992 til 36 millioner i 2023. Det er blevet affolket med 30 % i løbet af de seneste årtier, og især siden 2022. Den malthusianske politik mod Gaza og den malthusianske politik i Ukraine er den samme. Den mørke tidsalders »moralske syn« på begge krige er også det samme. Det, der må stå i kontrast til begge, er en anden vision for menneskeheden, og den vision, som bedst kommer til udtryk i Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international strategisk og udviklingsmæssig Arkitektur, skal manifestere sig i demonstrationer, valg og dialoger, der involverer millioner og derefter snesevis af millioner, så hurtigt som muligt.

Der er en vigtig amerikansk intervention, som kan give en ekstra flanke til menneskehedens forsvarere, der beslutter sig for at få FN til at handle. To læger, Mark Perlmutter og Feroze Sidhwa, der for nylig er vendt hjem fra Gaza, forsøger at blive hørt af de delegerede i FN, efter at medlemmer af den amerikanske kongres og andre amerikanske embedsmænd har ignoreret kirurgernes sønderlemmende rapport om den sataniske karakter af krigen mod børn i Gaza. Med Dr. Perlmutters ord: »Jeg var på Ground Zero den 11. september. Jeg var ved jordskælvet den dag, det ramte Haiti, og tog tilbage fire

gange mere. Jeg var ved Katrina den dag, orkanen 'ramte jorden', og jeg har udført 40 kirurgiske missioner i barske miljøer på fire kontinenter. Når man kombinerer al den erfaring, kan intet af det måle sig med det, jeg så i Gaza....«

Ligesom dr. Perlmutter og Sidhwa må det globale flertal kræve, at drabet på, hvad der sandsynligvis svarer til mere end 200.000 palæstinensere i en befolkningskrig – hvor målet ikke er » Hamas«, men kvinder i den fødedygtige alder og deres afkom, i Gaza, på Vestbredden og snart i Libanon – straks stoppes med alle mulige etiske midler.

I forbindelse med præsident Erdogans bemærkninger var der en hentydning til den mulige påberåbelse af FN-resolution 377, som »beslutter, at hvis Sikkerhedsrådet på grund af manglende enstemmighed blandt de permanente medlemmer ikke udøver sit primære ansvar for opretholdelse af international fred og sikkerhed i ethvert tilfælde, hvor der ser ud til at være en trussel mod freden, fredsbrud eller aktiv aggression, skal Generalforsamlingen straks overveje sagen med henblik på at fremsætte passende henstillinger til medlemmerne om kollektive foranstaltninger, herunder, i tilfælde af fredsbrud eller aktiv aggression, brug af væbnet magt, hvis det er nødvendigt, for at opretholde eller genoprette international fred og sikkerhed. «

At påberåbe sig resolution 377 ville ikke kun bringe spørgsmålet op i Gaza. Det kunne også gøre en ende på praksis og det (u)moralske påskud i NATO-doktrinen om »retten til at beskytte«, som Tony Blair lancerede i 1999 som »afslutningen på den Westfalske Fredstraktat«, og som Blair og den britiske efterretningstjeneste brugte til at starte krigsforbrydelsen i 2003, der er kendt som den anden Irak-krig, og som dræbte over en million mennesker. En tilbagevenden til den Westfalske Fred fra 1644-48 og dens princip om »den andens fordel« er emnet for Zepp-LaRouches »ti principper«. Det er også det perspektiv, som de uafhængige kandidater i New York, Diane Sare og Jose Vega, i deres respektive kampagner til det

amerikanske senat og kongressen har bragt ind i den amerikanske valgsæson 2024. Tiden er nu inde for alle dem, der tror på én menneskehed, til at gøre denne ene menneskehed gældende i magtens korridorer verden over.

Foto: UN Photo/Shareef Sarhan